

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 14646/11
Дана 14.02.2013.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, Олге Петровић и Невене Милојчић, чланова већа, са судијским помоћником Драганом Максимовић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Ул. ... бр. ..., поднетој против туженог Жалбене комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења бр. 112-01-908/2011-01 од 30.11.2011.године, у предмету распоређивања на радно место, у нејавној седници већа одржаној дана 14.02.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Жалбене комисије Владе Републике Србије број 112-01-908/2011-01 од 30.11.2011. године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, полицијског службеника Министарства унутрашњих послова, изјављена против решења Министарства унутрашњих послова–Полицијске управе у Новом Пазару 03/2 број 112-479/11 од 07.10.2011. године, којим је, тужилац, главни полицијски инспектор, запослен у Министарству унутрашњих послова, Полицијској управи у Новом Пазару, на радном месту сузбијање имовинских деликата (ОСЛ/VII) у Одсеку за сузбијање општег криминалитета Одељења криминалистичке полиције, распоређен са 10.10.2011.године на радно место послови странаца, сузбијање илегалних миграција и трговине људима (ОСЛ/VI) у Одсеку за странце,

сузбијање илегалних миграција и трговине људима Полицијске управе у Новом Пазару, утврђено под редним бр. 14.4.3. Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова СТ 01 стр.пов.бр. 4911/2006-5 од 10.05.2006.године, СТ 01 стр.пов.бр. 1532/07-29 од 11.04.2007.године, СТ 01 стр.пов.бр. 11513/07 од 04.12.2007.године, СТ 01 стр.пов.бр. 11513/07-16 од 28.05.2008. године, СТ 010 стр. пов.бр. 2637/09-8 од 26.02.2009.године и Правилника о изменама о допунама Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова СТ 01 стр.пов.бр. 7554/09 од 22.06.2009.године, СТ 01 стр.пов.бр. 7554/09-23 од 19.01.2010.године и СТ 01 стр.пов.бр. 903/10-5 од 08.02.2010.године, у звању полицијски наредник 1. класе. Жалба изјављена на решење задржава његово извршење, а плата радника одредиће се посебним решењем.

У тужби, поднетој овом суду, тужилац оспорава законитост решења туженог и наводи да оспорено решење не садржи јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама, нити да ли је распоређивање извршено на радно место са вишом или нижом стручном спремом и са којим звањем. Истиче да изрека и образложење првостепеног решења не садрже време, односно период на који је тужилац распоређен на друго радно место, као и да радно место на које је распоређен није упражњено, те да је распоређен на послове где је потребна виша стручна спрема, иако поседује високу стручну спрему и у много нижем звању од његовог (главни полицијски инспектор), што је супротно одредби члана 118. Закона о полицији. Сматра да је закон повређен на његову штету и предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета ове управне ствари произлази да је тужилац, запослен у Министарству унутрашњих послова у Полицијској управи у Новом Пазару на радном месту сузбијање имовинских деликата (ОСЛ/VII) у Одсеку за сузбијање општег криминалитета Одељења криминалистичке полиције, ожалбеним решењем распоређен са 10.10.2011.године на радно место послови странаца, сузбијање илегалних миграција и трговине људима (ОСЛ/VI) у Одсеку за странце, сузбијање илегалних миграција и трговине људима Полицијске управе у

Новом Пазару у звању полицијски наредник 1. класе, на основу члана 159. став 1. тачка 3) Закона о полицији и коначног решења Дисциплинског старешине Полицијске управе у Новом Пазару бр. ДС 116-6/11 од 09.08.2011.године, којим је тужилац оглашен одговорним за учињену тежу повреду службене дужности и изречена му је дисциплинска мера- распоређивање на друго радно место у трајању од годину дана.

Према образложењу оспореног решења првостепени орган је правилно применио прописе у поступку доношења ожалбеног решења, којим је извршено привремено распоређивање тужиоца, сходно обавези спровођења коначног решења дисциплинског старешине у погледу изречене дисциплинске мере, налазећи да су наводи жалбе неосновани, па је, на основу члана 230. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву.

Одредбом члана 159. став 1. тачка 3) Закона о полицији(“Службени гласник РС” број 101/05, 63/09), прописано је да за тешке повреде службене дужности може се изрећи једна од следећих дисциплинских мера: распоређивање на друго радно место у трајању од шест месеци до две године, а ставом 3. истог члана закона прописано је да се распоређивање на друго радно место из став 1. тачка 3) овог члана врши на радно место на којем се обављају послови мање сложености и за које је као услов прописана иста или непосредно нижа стручна спрема.

По оцени овог суда, основано се тужбом указује на незаконитост решења туженог органа, јер је исто донето уз повреде правила поступка, што је било од утицаја на решење ове управне ствари. Наиме, из образложења оспореног решења произлази да је ожалбеним решењем тужилац привремено распоређен на друго радно место, што је у супротности са стањем у списима, јер диспозитивом првостепеног решења није одређен временски период распоређивања тужиоца на друго радно место, супротно одредби члана 159. став 1. тачка 3. Закона о полицији (“Службени гласник РС” број 101/05), на које се првостепени и тужени орган позивају у разлозима образложења својих решења. На овај начин тужени орган је учинио повреду правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку(“Службени лист СРЈ” број 33/97, 31/01 и “Службени гласник РС” број 30/10), јер стање у списима и разлози образложења оспореног решења не упућују на одлуку у диспозитиву.

У поновном поступку, надлежни орган ће да отклони повреду правила поступка на које му је указано овом пресудом и да донесе ново на закону засновано решење, при чему ће имати у виду да су примедбе и правно схватање суда у погледу поступка обавезни за надлежни орган у смислу члана 69. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09).

Имајући у виду напред наведено, Управни суд је, налазећи да је закон повређене на штету тужиоца, применом одредбе члана 40. став 1. и став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 14.02.2013.године, I-3 У 14646/11

Записничар
Драгана Максимовић,с.р.

Председник већа- судија
Љиљана Петровић,с.р.

За тачност отправака
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ